

EL RIU

Text i Fotos: Rocher

Feia ja uns quants anys que no véiem eixir el riu. Ha estat espectacular i, com a bon espectacle, tot el poble hi ha pogut gaudir d'esta força de la natura.

Els principals punts escollits per a visionar de la millor manera el riu han estat la Roca Tallada, la pista de ball de la Ravaleta, els Tres Ponts, la Font de Company i el Tossal. Anares a l'hora que anares allí sempre hi havia alguna persona bocabadada, encisada, mirant el discórrer ferotge d'eixa aigua

axocolatada. Imagino que tots posàvem la mateixa cara que eixes nits d'hivern asseguets prop d'una llar, extasiats per les subtils flames que connecten la matèria amb l'èter. Cares d'estupor, d'acomplexament front tanta feracitat hídrica que ens posava al lloc que ens pertoca.

Per unes hores vam poder veure la Roca Esbaradora totalment coberta pel corrent, o siga que no la vam poder veure. També, pels indrets on s'havien sedimentat les canyes, es podia endevinar fins quin punt les

embranzides fluvials havien arribat.

En breus dies l'aigua ha anat minvant, els barrancs han acabat per escórrer del tot, uns reguerets d'aigua clara s'esmunyen, a hores d'ara, per ells. La filtració ha estat súbita, ràpida, contundent. Es pot tornar a lliscar per la Roca Esbaradora i l'aigua va prenent el seu propi color: no cap.

Però una vegada més hem pogut constatar que, com diu una amiga meua, "l'aigua marca les fites".

Riu de Vilanova.

Barranquet de l'Olsina. Font de Company.

Restes de l'embranchida del barranc de l'Olsina.

Riu de Vilanova al pas per la Font de Company.